

Č. 8347.

Vojenské věci: Domobranec povoláný za války světové ke službě vojenské nebyl osvobozen od placení voj. taxy náhradní za rok, ve kterém — jsa na dovolené — nekonal služby presenční.

(Nález ze dne 13. ledna 1930 č. 14.578/28.)

Prejudikatura: Boh. A 5997/26.

Věc: Zikmund G. v N. proti ministerstvu vnitra o vojenskou taxu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Platebním rozkazem osp-é v P. z 22. prosince 1926 byla st-li vyměřena služ. taxa náhradní za rok 1919.

Zsp v Brně rozhodnutím z 24. června 1927 nevyhověla odvolání podanému st-lem proti uvedenému plat. rozkazu z toho důvodu, že st-l při konečném vyřízení v odvodním seznamu v roce 1908 byl uznán neschopným k činné voj. službě, v důsledku čehož podléhal povinnosti platit služ. taxu náhradní vzhledem k ustanovení § 2 lit. a) zák. o voj. taxe z 10. února 1907 č. 30 ř. z. a čl. 4/2 min. nař. z 19. srpna 1907 č. 211 ř. z., pokud se týče § 2 zák. č. 231/24 počínajíc rokem 1909 až včetně do roku 1919. Naproti tomu činná voj. služba, kterou st-l konal v letech 1915 až 1918 jako domobranec osvobozuje ho od povinnosti platit voj. taxu podle ustanovení § 4 lit. b) cit. zák. o voj. taxe toliko za tyto roky, ve kterých skutečně konal činnou voj. službu, nemůže však tento osvobozovací důvod uplatňovati též pro rok 1919, poněvadž v tomto roce nekonal voj. službu.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti tomuto rozhodnutí, poukávav na jeho důvody a dodav, že st-l byl teprve dnem 15. prosince 1920 převeden do zálohy, kteráž okolnost nemá účinku na taxovní povinnost let minulých. Do té doby byl domobranec a jako takový v roce 1919 činné služby domobranecké nekonal. Z toho důvodu není vzhledem k ustanovení § 4 lit. b) zák. o voj. taxe z 10. února 1907 č. 30 ř. z. osvobozen od povinnosti platit voj. taxu za rok 1919. — — —

St-l sám uvedl ve správním řízení, že byl v roce 1918 propuštěn na dovolenou, a nepopřel v rekursu svém na min. vnitra zjištění II. stolice, že v roce 1919 nekonal služby voj.; nelze proto shledati vadným zjištění žal. úřadu, že st-l v roce 1919 činnou službu domobraneckou nekonal, neboť se opírá o vlastní údaje st-lovy. Má-li snad st-l za to, že konal službu vojenskou, i když byl na dovolené, sluší na to odpověděti, že zákon o voj. taxe z 10. února 1907 č. 30 ř. z., mluvě v § 4 lit. b) o presenční službě, má na mysli skutečně konanou službu vojenskou, jak jde na jevo zejména z § 8 a z §§ 43 a 44 zák. z 5. července 1912 č. 128; takové služby však nekoná domobranec, který byl propuštěn na dovolenou; neboť podle § 6 zák. ze 6. června 1886 č. 90 ř. z. přerušuje se na dobu dovolené jeho vojenské postavení, takže domobranec na dovolené nekoná službu vojenskou, a tudíž ani službu presenční. (Srov. nál. Boh. A 5997/26).

Není-li však vadným zjištění žal. úřadu, že st-l v roce 1919 presenční službu voj. nekonal, jest ve shodě se zákonem jeho výrok, že za

tento rok není osvobozen od placení voj. služ. taxy náhradní, neboť podle bodu b) § 4 zák. ze 4. února 1907 č. 30 ř. z. jsou příslušníci domobraný osvobození od placení služ. taxy náhradní jen za ten rok, kterého byli přidrženi ke službě presenční.

Č. 8348.

Cesty. — Samospráva obecní. — Policejní právo trestní. — Řízení před nss-em: I. * Obecní zastupitelstvo — vykonávajíc místní policii silniční — jest oprávněno, zakázati jízdu nákladními automobily na takové veřejné silnici obecní, jež podle technického zřízení byla věnována jen provozu vozidly obyčejnými. — II. * Strana, jež byla odsouzena pro přestoupení zákazu, užívati veřejné silnice obecní k jízdě nákladním automobilem, není legitimována namítati, že obmezení veřejnosti silnice té, vyslovené obecním zastupitelstvem, odporuje duchu doby (Slezsko).

(Nález ze dne 13. ledna 1930 č. 20.706/28.)

Prejudikatura: Boh. A 1029/21, 1904/23, 5613/26.

Věc: Karel Sz. v D. proti zemské správě politické v Opavě o přešupek zakázané jízdy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nálezem obecního trestního senátu ve St. z 22. prosince 1926 byl st-l podle § 27 bodu 3 zák. z 15. listopadu 1863 č. 17 a § 27 zák. z 1. ledna 1878 č. 5 z. z. slez. odsouzen k pokutě 20 Kč pro přešupek, jehož se dopustil tím, že jel dne 22. února 1926 nákladním autem po zakázané cestě. — Osp ve Fryštátu výměrem ze 17. prosince 1927 zamítla podané odvolání st-lovo, vycházejíc z toho, že pokuta byla st-li uložena jako řidiči těžkého nákladního automobilu. — Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad dalšímu odvolání st-lovu z těchto důvodů: K vývodům odvolání nelze přihlížeti, ježto vzhledem k vyjádření obce St. váží auta, jichž užívá Ústř. potravní spolek, bez nákladu 30 q, kdežto vůz, jež obec doporučuje používat, pouze 4 až 5 q. Zakazem jízdy nákladními auty obec nepřekročila své kompetence, ježto jde o obecní cestu, jež jest pouze přízpůsobena obyčejným povozům, takže používají-li ji také nákladní auta, stává se nezpůsobilou pro jízdu obyčejnými povozy, a dále usnesení obecního zastupitelstva se stalo na základě shora uvedených zákonů. Daně a přirážky placené Ústř. potravním spolkem z prodejen ve St. jsou velmi malé a vzhledem na zákon o daňové reformě nedostává se z těchto příjmů na úpravu cest ničeho a vydržování cesty se děje pouze z prostředků obecních.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Žal. úřad shledal skutkovou podstatu přešupku kladeného st-li za vinu v tom, že dne 22. února 1926 jel s nákladním autem po obecní cestě ve St., nedbaje usnesení správní komise jmenované obce z 12. května 1922, kterým byla jízda s nákladními automobily po zmíněné cestě pod pokutou zakázána. Ve stížnosti nepopírá st-l správnost skutkového zjištění, na němž jest nař. rozhodnutí založeno, brání se však námitkou,